

POZDRAV IZ RAVENE

Lepo pozdravljeni iz Ravene, italijanskega mesta, kjer najdeš cerkev na vsakem vogalu, se izgubiš v zmešnjavi enosmernih cest in, če nisi najbolj previden, te kaj kmalu lahko povozi kolesar.

Moje praktično usposabljanje (na Univerzi v Bologni, Fakulteta za biološke, geološke in okoljske znanosti, kampus Ravena) zajema delo s študentoma, ki opravljata karakterizacijo letnega fiziološkega ciklusa jadranskih školjk z uporabo molekularnih metod in biomarkerjev. To pomeni, da večino časa med tednom preživim v mikrobiološkem laboratoriju, kjer se seznanjam z različnimi metodami dela.

No pa začnimo mojo pripoved na začetku, še preden sem sploh prispela v Italijo. Ravena je mesto, kjer si študentje sami iščejo prebivališče. To je zame pomenilo, da sem še zadnje dni pred odhodom v Raveno mrzlično prebirala oglase na spletu s pomočjo Google prevajalnika in iskala stanovanje, saj večina ljudi stanovanja oddaja študentom za vsaj eno leto, ostale možnosti pa so omejene na hostel ali hotel, kar pa je cenovno zelo neugodno glede na trajanje izmenjave. Vendar se je vse lepo izteklo in pristala sem v stanovanju, v starem delu mesta, katerega si delim z dvema študentkama.

Že v prvih dneh bivanja v Italiji sem spoznala, da veliko ljudi ne zna, še več pa jih noče (kot mi je že prvi dan izmenjave povedal eden od profesorjev) govoriti v angleščini, tako, da v vsakdanu velikokrat pride do problema s sporazumevanjem. Poleg tega, pa se v Raveni mudi le voznikom, od voznika avtomobila do voznika avtobusa in kolesarjem. Vsi ostali, ki pa se v danem trenutku ne nahajajo v/na vozilu, pa si radi vzamejo čas, tudi v službi.

Ko ravno omenjam voznike avtobusa, moram poudariti, da je javni prevoz zelo dobro urejen in lahko z avtobusom prispeš prav povsod. Je pa nakup kart in dešifriranje voznih redov sprva pravi izziv.

Kot sem omenila na začetku, delovne tedne preživljam v laboratoriju, vikendi pa so namenjeni raziskovanju, druženju in odkrivanju novih okusov sladoleda.

Ker svoje praktično usposabljanje opravljam med poletjem, v mestu, poleg gore turistov, ni veliko ljudi, saj se večina študentov odpravi domov. Tako, da sem v mesecu juliju tudi ostala brez sestanovalk.

Poleg tega, pa je samo delo zelo zanimivo in razgibano, ljudje s katerimi se družim so odprti in prijazni, samo mesto pa s svojimi značilnimi opečnatimi stavbami daje občutek, da živiš v drugem času.

Anja Debeljak

Ravenna, Italija, 2018